

освіти. *Моніторинг якості освіти: теорія та практика* : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції. К. : КМПУ імені Б.Д. Грінченка, 2009. – С. 58 – 61.

3. Голюк О.А., Пахальчук Н.О. Особливості педагогічної взаємодії між учителем і учнями в сучасній початковій школі. *Нова українська школа в умовах викликів сучасності*: зб. тез доповідей I Всеукраїнської науково-практичної конференції, 11 квітня 2019 року / за заг. ред. Л.В. Задорожної-Княгницької. Маріуполь: МДУ, 2019. С. 14.

4. Задорожна Л.В. Загальнопедагогічні проблеми підготовки вчителя: стажистка практика випускника педагогічного вузу. *Наукові записки Рівненського гуманітарного університету*. Випуск 11. Рівне, 2000. С. 50-53

5. Леоненко А. В., Красілов А. Д. Застосування інноваційних технологій у фізичному вихованні дітей та молоді. *Молодий вчений*. 2017. № 3.1 (43.1). С. 190 – 193.

6. Лянной М., Рибалко П., Ганчева В., Красілов А. Методика управління фізкультурно-оздоровчою діяльністю в сучасних закладах середньої освіти. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2019. № 4 (88). С. 280 – 289.

7. Нетреба М.М, Тимофеева І.Б. Упровадження цифрових технологій у підготовку майбутніх педагогів. *Інноваційна педагогіка*. 2019. Випуск 11. Т. 3. 2019. С. 191-195.

8. Нова українська школа. Концептуальні засади реформування середньої школи. К. : Міністерство освіти і науки України, 2016. – 40 с.

9. Пахальчук Н. О., Грошовенко О. П., Голюк О. А. Оновлення традиційної методики проведення фізкультурного заняття з дошкільниками та молодшими школярами. *Publishing House. "Baltija Publishing"*. 2021.

10. Pakhalchuk N.O., Holyuk O.A. Problems of physical activity in vocational training of future teachers. *Physical education of students*. Kharkov, 2018. VOL 22, № 1. P. 45-50.

Богданець-Білокаленко Н.І.,

д. пед. наук, професор,

завідувач відділу навчання мов

національних меншин та зарубіжної літератури,

Інститут педагогіки НАПН України

КОРЕКЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ 3-4 КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАЛЬНОГО ОЦІНЮВАННЯ

Можливість відстеження процесу просування учня/учениці до навчальних цілей, корекції навчального процесу на ранніх етапах, формування відповідальності учнів за якість власної навчальної діяльності, її результатів надає вчителю саме «оцінювання для навчання».

У процесі зворотного зв'язку (на основі спостережень, відповідей на питання, аналізу учнівських робіт, листів самооцінювання) учитель визначає динаміку навчальної діяльності учнів і виявляє причини недостатнього розуміння та засвоєння ними навчального матеріалу, спрямовує (корегує) їхню діяльність на розкриття особистісного потенціалу з метою покращення результатів навчання. Цей етап також відповідає на питання: «Як я можу заповнити прогалини?» і надає учневі і вчителю, куди потрібно рухатися в спільній навчальній діяльності.

Отже, виникає питання: «чим етап корекції у традиційному розумінні контролю та оцінювання навчальних досягнень учнів відрізняється від етапу корекції у контексті формувального оцінювання?».

Традиційний підхід передбачає, що вчитель спрямовує увагу дитини щонайперше на помилки. Сам виправляє їх. При цьому часто школяр не розуміє причин своїх помилок, не має можливості самостійно доопрацювати матеріал та виправити їх. Учитель сам виставляє оцінку. Самооцінювання не актуалізується в цьому процесі.

У процесі формувального оцінювання вчитель насамперед визначає правильно (відповідно вироблених критеріїв) виконані завдання та виділяє їх зеленим кольором.

Насамперед потрібно звертати увагу на позитивні результати виконання роботи: «Все правильно», «Виконані всі завдання», «Завдання № 1, 2 виконані правильно». У випадку наявності помилок: «Подумай ще над цим завданням», «Зверни увагу на ці завдання», «Ти правильно міркуєш, але ще подумаймо, як...», «Чому ти так думаєш?», «Чому ти дійшов (дійшла) такого висновку?».

Робота учня/учениці є підґрунтям для вироблення конкретних рекомендацій щодо її покращення. Рекомендації можна надавати у різний спосіб, але бажано не у формі прямої настанови: «Зроби так..., виправ у такий спосіб...».

Учитель може нагадати учневі/учениці навчальні цілі і запропонувати зіставити їх з результатами роботи, звернути увагу школяра на алгоритм, зразок, на основі якого виконувалося завдання; на конкретному прикладі показати, що необхідно зробити; поставити корегувальні питання. Вибір цих інструментів корекції здійснюється відповідно до психологічних особливостей дитини та рівня опанування нею навчального матеріалу.

Під час корекції перевага надається індивідуальній роботі, яку вчитель проводить і в процесі виконання учнями завдань, так і після їх перевірки.

Робота над помилками у групі проводиться через спільне обговорення учнями найбільш успішних моментів їхньої роботи і тих, що потребують удосконалення відповідно до вироблених критеріїв. У процесі обміну думками учні доходять кращого розуміння, як їм удосконалити свою роботу.

Обов'язково на уроці треба надавати дітям можливість і час для вдосконалення роботи (корекція роботи згідно з рекомендаціями).

Корекція у процесі формувального оцінювання – це спільний процес. На основі результатів зворотного зв'язку вчитель корегує і свою власну діяльність для покращення процесу навчання. Якщо діяльність учнів і їхні навчальні результати є невисокими, вчитель повинен змінити чи удосконалити:

- планування навчальної діяльності;
- методи і прийоми навчання;
- форми організації роботи учнів;
- розподіл часу на різних етапах уроку;
- психологічні техніки роботи з учнями.

При запровадженні формувального оцінювання вчителю на основі аналізу своєї діяльності доцільно ставити перед собою питання щодо його ефективності. Зовнішній контроль з боку адміністрації з метою отримання інформації про якість застосування формувального оцінювання також повинен ґрунтуватися на ретельному аналізі спільної діяльності учнів і учителя відповідно до основних принципів формувального оцінювання.

Зіставлення результатів зовнішнього і внутрішнього аналізу діяльності вчителя і учнів у процесі формувального оцінювання будуть сприяти підвищенню його ефективності. Адміністрація навчального закладу повинна також змінювати підходи до оцінювання вчителя: від жорсткого контролю окремих аспектів його роботи до аналізу діяльності в цілому. Принципи використання формувального оцінювання у цьому випадку є доцільними для оцінки і корекції діяльності як учня, так і вчителя [1, с. 60].

Саме тому завдання адміністрації школи під час аналізу педагогічної діяльності вчителя – це насамперед розкриття творчого потенціалу педагога для підвищення ефективності та якості його роботи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Фідкевич О. Л., Богданець-Білокаленко Н. І. Нова українська школа: теорія і практика формувального оцінювання у 3-4 класах закладів загальної середньої освіти: навч.-метод. посібник. Київ: Генеза, 2020. 96 с.

Вдовенко В.В.,

к. пед. наук, доцент,

доцент кафедри дошкільної та початкової освіти,

Центральноукраїнський державний педагогічний університет

імені Володимира Винниченка

ПРОЄКТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНФОРМАТИЧНОЇ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ В НУШ

У контексті реформування початкової школи українська освіта впевнено переходить від знаннєвого підходу до компетентнісного. Компетентнісний підхід, при якому основними показниками результативності навчання виступають рівні сформованості предметних, міжпредметних і ключових компетенцій, нині розглядається як один з провідних напрямів удосконалення національної системи освіти. Саме тому серед педагогів наразі відбувається постійний пошук таких освітніх технологій, які відповідають викликам сьогодення. Однією з них можна назвати проєктну технологію.

Проблема застосування методу проєктів відображена в дослідженнях Є. Карпова, О. Коберника, Б. Левітан, Н. Матяш, Є. Полат, В. Сидоренка, С. Ящука та інших.